

Cenazeme Kaç Kişi Gelir

— safdeha · 06 Ekim 2017

Ünlü bir şarkıcı diyet yapmak isterken nerede ise ölümle karşı karşıya gelmiş, günlerce yoğun bakımda kalmış, hastaneden çıkınca, hastanedeyken ne kadar düşündüyse ölümü, "Cenazeme kaç kişi gelir! " diye bir tahmin yapmış...

Artık günümüzde, insanı tanıyan, olduğu gibi kabul eden o kadar az kişi var ki... Topluma mal olmuş, olumlu işler yapmış kişiler, vatan için ölmüş şehit olmuş babayiğitler dışında cenazeye çok kalabalık gitmiyor. Ankara'da Karşıyaka mezarlığında, zaman zaman cenazeye gittiğimde her gün 20-30 cenaze namazı kılınmasına rağmen bin kişi bile olmuyor camide... Özellikle ağlayan, kendinden geçerek, ayılan bayılana ölü yakınlarına rastlamakta çok ender oluyor. Hatta cenazenin sadece bir yakını kadın olduğu bir ölüye rast geldim. Kadın adeta yalvarıyordu, "Ben yalnız başıma ölmüş yakınımı nasıl defin edeceğim, ne olur bana yardım edin!" diyordu. Birkaç kişi dayanamadı da Allah'tan ona yardım ettiler...

Ölüm doğum gibi değil, tamı tamına bir veda... Hani limana gelip de uğurladığımız bir yolcumuzdur bu! Asla dönmeyecek silasına! Her ne kadar o gemiye herkes gün gelip binecek olsa da, kimse o geminin yoluna düşmek, o gemiden bilet almak için çaba göstermiyor. Vur patlasın çal oynasın, gününü gün etsin, hastane yolu ya da mezarlık yolu bilmesin, iktidarları yıkmakla, yenisini yerleştirmekle uğraşsın, nasıl şöhret olurum, nasıl zengin olurum diye hayaller kursun... Çabasındalar! Dünyanın değişmez kuralı bu...

Trafikte bir hayvana çarpıp, onun ölüsüne bakmadan hızla geçen arabalar gibi... O ölüyü bir yere gömeyim diyen olmadığı gibi, cenazeyi de sırtlayan çok kişi olmuyor. Hatta cenaze namazından sonra helallik isteyen kalabalıktan, "Hakkımı helal etmiyorum" diyen çığlıklar bile çıkıyor. Artık cevap veremeyecek durumda olan ölüye, kabadayılık yapıyor sözüm ona bu kişi... Yaşarken diyemediklerini sıralıyor adeta!

İnsan sevdiğini kaybettiğinde ağlar, ayrıldığında üzülür. Demek ki, kimse bu derece de başkalarını sevmiyor. Çok yakınları bile, o cenazede sevgiden dolayı değil, adeta ayıplanma duygusu, zoraki bir vazife gibi orada bulunuyor. Artık belediyeler de, pideleri ve ayranları, üstelik bedava dağıttıkları için, cenaze sonrası evde toplanmak yerine, mezarlıkta düğün salonu genişliğinde ki yerlerde, yiyor, içiyor, gülüyor gelenler... Vazifede burada sona eriyor.

O ünlünün cenazesine, belki kamera beni de yakalar ve benden de bahseder diye gelecek çok kişi var. Kuru kalabalıklar, sevgisiz ve ölümden ders almayan insanlar... Kim bilir yaşadığında hangi ideolojiye laf atıp, küfrettiyse; ona içten içe küfredenler dolu ölünün etrafı! Çok gelen olsa da, bu ölüye huzur verecek, onun öbür dünyasına fayda verecek cinsten değil bu gelenler. Etme bulma dünyası işte, nasıl

yaşadıysan öyle ölür gidersin... Kimi sevdiysen onunla haşır edilirsin... Sen çıkarıcı isen, aldattıysan, menfaat peşinde koştuysan senin cenazende kaç kişi olur ki...

İslam dini, insanın dünya yaşantısını, her saniyesinde, her soluk alış verişinde organize ediyor. Dine sahiplenmek, ben sözde inandım demekle olmuyor. Din kardeşimizin cenazesine katılmak onun haklarından birisi. Cenaze yakınına teselli olmak ve güçlü kalmasını sağlamak ise sünnet. Eğer biz tam manasıyla ve hakkıyla, dini öğrenir ve yaşarsak, cenaze namazlarında belki on binlerce kişi hazır bulunur, içtenlikle ağlar ve ölen için samimiyetle dua ederdi. Kişiler Allah yerine sevgisizce, cennet cehennem giysisi dikince, tapusunu verince ortaya böyle manzara çıkıyor. Sevgisiz, tatsız ve tuzsuz. Biz dünyayı değil yalnızca Allah'ı seveceğiz. O zaman, biz mutlu olur, yediğimizden, içtiğimizden tat alır, geçen yaşantımızdan korkmayız. Bu gayeye ulaşan bir Türkiye olması temenni ve dileğiyle, hayırla kalın!

Saffet KURAMAZ